> On zbudował w niebie swoje stopnie i ustanowił na ziemi swój zastęp; on przywołuje wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi. PAN to jego imię.
>
> *— Amosa 9:6*

Książka: Stary Testament / Amosa
Tematy: niebo, stworzenie, Bog

Interpretacja:
Księga Amosa stanowi Boże wezwanie skierowane do Jego ludu, by się nawrócił i zmienił swoje postępowanie. Jest to przesłanie ostrzeżenia i sądu dla tych, którzy zbaczają ze ścieżek Pana. Wśród tych słów odnajdujemy werset mówiący o Bożej wszechmocy.

Boża siedziba w niebiosach

Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi. Jest suwerennym władcą wszechświata i wszystkiego, co w nim istnieje. Wspomniany werset mówi, że Bóg zbudował swoją siedzibę w niebiosach. Nie oznacza to, że Bóg posiada dosłowny dom – jako że jest Duchem i nie ma fizycznego ciała – lecz wskazuje na to, iż jest On największą i najbardziej majestatyczną ze wszystkich istot oraz że króluje z niebios, miejsca najbardziej chwalebnego ze wszystkich.

Wszechobecność Boga

Werset ten mówi nie tylko o przebywaniu Boga w niebiosach, ale także o ustanowieniu przez Niego swojej obecności na ziemi. Wskazuje to na Bożą wszechobecność – fakt, że Bóg jest wszędzie jednocześnie. Bóg nie jest ograniczony przestrzenią ani czasem; może być obecny w każdym zakątku wszechświata.

Boża władza nad wodami

Dalsza część wersetu mówi, że Bóg przywołuje wody morskie i wylewa je na ziemię. Ukazuje to władzę i moc, jakie Bóg sprawuje nad stworzeniem. Potrafi On kontrolować siły natury i nimi kierować. Koncepcja ta pojawia się również w innych fragmentach Biblii, na przykład w Psalmach: *„Ty, który uciszasz szum morza, szum jego fal, i wrzawę narodów” (Psalmów 65:7)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię; Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią.
>
> *— Filipian 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: niebo, Jezus, świat, adoracja

Interpretacja:
Bóg wywyższył *Jezusa* ponad wszystko i nadał Mu imię, które jest ponad wszelkim imieniem. Imię to oznacza moc i władzę, jakie Jezus posiada jako *Syn Boży i Zbawiciel ludzkości*. Imię Jezusa godne jest czci i uwielbienia, a w Jego imieniu znajdujemy zbawienie.

Co oznacza ugięcie kolan?

Akt ugięcia kolan jest gestem poddania się i wyrażeniem czci. W kulturze czasów biblijnych skłonienie się przed kimś było oznaką szacunku i uległości. *Filipian 2:9-10* mówi nam, że na imię Jezusa zegnie się każde kolano, co oznacza, że całe stworzenie uznaje władzę i moc *Chrystusa*.

Kogo to dotyczy?

Wersety te stwierdzają, że zegnie się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią. Oznacza to, że wszyscy ludzie, zarówno żywi, jak i umarli, uznają władzę Jezusa. Nawet ci, którzy w Niego nie wierzą, ostatecznie uznają Jego moc i panowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też oczekujemy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 3:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: niebo, Jezus, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment Listu do *Filipian 3:20* stanowi dla nas, wierzących, ważne przypomnienie. Często skupiamy się na sprawach ziemskich – codziennych troskach i celach materialnych – tracąc z oczu fakt, że nasze prawdziwe obywatelstwo jest w niebie.

Innymi słowy, naszą prawdziwą ojczyzną *jest Królestwo Niebieskie*. Oznacza to, że choć żyjemy na ziemi i posiadamy ziemskie obywatelstwo, nasze prawdziwe oddanie i przynależność odnoszą się do Królestwa Bożego. Jako obywatele nieba musimy sprawić, by nasze priorytety, wartości i czyny były zgodne z *nauką Chrystusa i Jego Królestwa*.

Jak możemy to zastosować w naszym życiu?

Fakt, że jesteśmy obywatelami nieba, ma ogromne znaczenie dla naszej codzienności. Z jednej strony oznacza to, że przyjmujemy inną perspektywę i żyjemy nadzieją na

przyszłość. Z drugiej – stanowi wyzwanie, by żyć zgodnie z wartościami i zasadami Królestwa Bożego.

Jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoimy jako chrześcijanie, jest zachowanie wierności i oddania *Chrystusowi* w świecie, który ceni i promuje rzeczy sprzeczne z Jego nauką. A jednak naszym głównym obowiązkiem jako obywateli nieba jest naśladowanie Chrystusa i pełnienie Jego woli. Oznacza to, że nasza tożsamość jako naśladowców *Jezusa* musi mieć pierwszeństwo przed narodowością, rasą, statusem społecznym czy czymkolwiek innym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.
>
> *— I Tesaloniczan 4:16-17*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: niebo, Anioły, śmierć, Zbawienie, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Świat od zawsze pełen jest pytań i wątpliwości dotyczących czasów ostatecznych oraz tego, co wydarzy się, gdy one nadejdą. Biblia stanowi kluczowe źródło dla osób poszukujących odpowiedzi i nadziei pośród niepewności. Jedne z najbardziej interesujących i pouczających wersetów na ten temat znajdują się w *I Tesaloniczan 4:16-*

17.

W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o powtórnym przyjściu *Jezusa Chrystusa* na ziemię. Opisuje, jak powrotowi Chrystusa towarzyszyć będą głos archanioła i dźwięk Bożej trąby. Mowa w nich również o tym, że najpierw powstaną z martwych ci, którzy umarli w Chrystusie, i dołączą do wierzących pozostających na ziemi. Razem zostaną oni uniesieni do nieba, by spotkać się z Panem i pozostać z Nim na zawsze.

Wersety te mają ogromne znaczenie nie tylko dla chrześcijan; mogą również stanowić źródło inspiracji i nadziei dla każdego, kto mierzy się z perspektywą śmierci czy nadejściem czasów ostatecznych. Zamiast lęku przed nieznanym, fragment ten daje nam pewność, że jako wierzący możemy mocno trzymać się obietnicy i niezachwianej nadziei na *powrót naszego Zbawiciela*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niczego bowiem nie przynieśliśmy na ten świat, z pewnością też niczego wynieść nie możemy. Mając natomiast jedzenie i ubranie, poprzestawajmy na tym.
>
> *— I Tymoteusza 6:7-8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: niebo, odziez, zadowolenie, jedzenie, materializm, świat

Interpretacja:
Te wersety biblijne wzywają nas do refleksji nad przemijalnością życia. W *I Tymoteusza 6:7* apostoł *Paweł* przypomina, że przychodząc na świat, niczego ze sobą nie przynieśliśmy, a w chwili śmierci nie możemy zabrać ze sobą niczego, co zgromadziliśmy.

Uczy nas to, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych, lecz cenić to, co w życiu naprawdę istotne – wartości duchowe i relacje z innymi ludźmi. Zachęca nas również do świadomego wykorzystania czasu danego nam na ziemi oraz do czynienia dobra i pozostawiania po sobie pozytywnego śladu.

W liście do swojego ucznia *Tymoteusza* apostoł przypomina także o znaczeniu zadowolenia z tego, co posiadamy. Fragment *I Tymoteusza 6:8* zachęca nas do satysfakcji z posiadania pożywienia i odzieży, wskazując, że jest to klucz do osiągnięcia poczucia spełnienia.

Zadowolenie we współczesnym świecie

Żyjemy dziś w kulturze, w której ciągle pragniemy więcej i rzadko jesteśmy usatysfakcjonowani tym, co mamy. Zamiast skupiać się na otrzymanych darach, rozpamiętujemy braki, co prowadzi do poczucia nieszczęścia i niezadowolenia. Przytoczone wersety wzywają nas do zmiany nastawienia, przypominając, że prawdziwe szczęście i zadowolenie płyną z wdzięczności za to, co posiadamy.

Choć współczesna filozofia często sugeruje, że do szczęścia potrzebujemy więcej – pieniędzy, dóbr materialnych czy sukcesów – prawda biblijna mówi co innego. Jeśli mamy to, co niezbędne do życia, powinniśmy odczuwać zadowolenie; pozwala nam to skupić się na relacji z Bogiem i na tym, co w życiu naprawdę ważne.

Czym jest zadowolenie?

Mówiąc o zadowoleniu, nie mamy na myśli samozadowolenia, lenistwa czy braku dążenia do rozwoju i doskonalenia siebie. Chodzi nam o wdzięczność – o docenianie tego, co posiadamy, zamiast koncentrowania się na brakach. Taka postawa, połączona z pozytywnym i pełnym wdzięczności nastawieniem, może sprzyjać naszemu rozwojowi życiowemu.

Aby odnaleźć zadowolenie, musimy odczuwać spokój w kwestii naszych podstawowych potrzeb: domu, pożywienia, schronienia i środków do życia. Gdy uczymy się doceniać te rzeczy, zamiast dążyć do nadmiaru, stajemy się szczęśliwsi. Warto pamiętać, że

prawdziwe szczęście nie tkwi w dobrach materialnych, lecz w głębokiej więzi z Bogiem i w świadomym przeżywaniu własnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiemy bowiem, że jeśli zostanie zniszczony ten namiot naszego ziemskiego mieszkania, to mamy budowlę od Boga, dom nie ręką uczyniony, wieczny w niebiosach.
>
> *— II Koryntian 5:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: niebo, ciało, śmierć, Życie wieczne, życie

Interpretacja:
Biblia wielokrotnie mówi o życiu po śmierci, a *II Koryntian 5:1* jest jednym z wersetów odzwierciedlających tę prawdę. Fragment ten zapewnia nas, że nawet jeśli nasz ziemski dom – czyli nasze ciało – ulegnie zniszczeniu, posiadamy wieczny dom w niebie, wzniesiony przez samego Boga.

Znaczenie tego wersetu

Fragment ten niesie ze sobą zapewnienie, że po śmierci czeka na nas wieczny dom w niebie. Nasze ciało porównywane jest do namiotu, czyli tymczasowego mieszkania, które z czasem przeminie. Żyjemy jednak nadzieją, że Bóg przygotował dla nas wieczną siedzibę – taką, która przewyższa wszystko, co moglibyśmy sobie wyobrazić.

Warto zauważyć, że nie chodzi tu o mieszkanie fizyczne, lecz duchowe. O charakterze tego domu decyduje nasza relacja z Bogiem oraz życie wieczne, którego będziemy doświadczać w Jego obecności. Werset *II Koryntian 5:1* nie mówi o fizycznym miejscu w

niebie, lecz o pewności, jaką my, wierzący, posiadamy: że będziemy trwać przy Bogu przez całą wieczność.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną.
>
> *— II Piotra 3:10*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: niebo, sadzic, Drugie przyjscie, świat, czasy ostateczne

Interpretacja:
Dzień Pański to przyszłe wydarzenie zapowiedziane w Biblii – czas, w którym Bóg osądzi świat. Sąd ten nadejdzie niespodziewanie, niczym złodziej w nocy, i będzie miał katastrofalny charakter. *II Piotra 3:10* przedstawia apokaliptyczną wizję zniszczenia wszystkiego, co istnieje na świecie.

Wyjaśnienie pojęć

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto poznać znaczenie kilku kluczowych słów. Określenie *„Dzień Pański”* jest używane w Biblii nie tylko w odniesieniu do Dnia Sądu Ostatecznego, ale także do innych okresów Bożego sądu. Termin *„żywioły”* odnosi się nie tylko do podstawowych składników świata fizycznego, takich jak woda czy powietrze, lecz także do kosmicznych i duchowych sił rządzących wszechświatem. Sformułowanie *„ulegną zniszczeniu w ogniu”* sugeruje, że żywioły te zostaną rozłożone na swoje najbardziej podstawowe składniki.

Wezwanie do refleksji

Wizja Dnia Sądu może budzić lęk, ale można ją również postrzegać jako wezwanie do refleksji. Jeśli wierzymy, że Bóg osądzi świat, musimy zadać sobie pytanie, jak żyć, by Mu się podobać. Czy żyjemy zgodnie z biblijnym nauczaniem? Czy okazujemy innym miłość i współczucie? Rozważanie tych kwestii może pomóc nam prowadzić bardziej wartościowe i szczere życie.

Odniesienie wersetu do naszego życia

Obraz Dnia Sądu może wydawać się przerażający, ale można go również postrzegać jako szansę na prowadzenie wartościowego życia. Zamiast martwić się o dokładną datę tego dnia, możemy skupić się na tym, jak wywierać pozytywny wpływ na świat tu i teraz. Możemy żyć, wielbiąc Boga i pomagając innym, niezależnie od wyniku sądu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyrwie mnie też Pan ze wszelkiego złego uczynku i zachowa dla swojego królestwa niebieskiego. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— II Tymoteusza 4:18*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: niebo, zlo, ochrona, adoracja

Interpretacja:
Apostoł Paweł kieruje ten ostatni list do *Tymoteusza* jako osobiste przesłanie, zachęcając go do wytrwania w wierze i trzymania się zdrowej nauki w obliczu odstępstwa oraz prześladowań. W *wersecie 18*. Paweł kończy list, wyrażając ufność w Pana, który uchroni

go od wszelkiego zła i wprowadzi do *Królestwa Niebieskiego*.

Interpretacja wersetu

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie o Bożej mocy i opiece nad swoim życiem. Dostrzega, że wiara w Pana jest kluczem do wybawienia od wszelkiego złego czynu oraz do zachowania dla Królestwa Niebieskiego. To wyznanie wiary ma szczególne znaczenie, zważywszy na liczne próby i trudności – w tym uwięzienie i prześladowania – których Paweł doświadczył w trakcie swojej posługi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś będzie jadł z tego chleba, będzie żył na wieki. A chleb, który ja dam, to moje ciało, które ja dam za życie świata.
>
> *— Jana 6:51*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: niebo, ciało, chleb, Jezus, świat

Interpretacja:
Ewangelia *Jana 6:51* ukazuje analogię między chlebem a życiem wiecznym. *Jezus* przedstawia siebie jako *„żywy chleb”*, który zstępuje z nieba i daje życie wieczne tym, którzy Go spożywają. Określając swoje ciało mianem żywego chleba, wskazuje, że Jego ofiara na krzyżu, złożona dla zbawienia ludzkości, jest źródłem życia wiecznego.

Ważną lekcją płynącą z tego wersetu jest to, że życie wieczne można *osiągnąć jedynie przez Jezusa*. Jeśli pragniemy życia wiecznego, musimy najpierw nawiązać zbawczą relację z *Jezusem Chrystusem i przyjąć Go jako naszego Pana i Zbawiciela*. Ponadto

musimy pielęgnować tę więź poprzez czytanie Biblii i życie w nieustannej modlitwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czy może się kto schować w ukryciu, abym go nie widział? – mówi PAN. Czy nie wypełniam nieba i ziemi? – mówi PAN.
>
> *— Jeremiasza 23:24*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: niebo, Bog

Interpretacja:
Werset z Księgi *Jeremiasza 23:24* mówi nam o wszechobecności Boga – Jego zdolności do przebywania wszędzie jednocześnie. Fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej jest to, że Bóg jest obecny we wszystkim, w każdym czasie i w każdym miejscu. Właśnie to potwierdza wspomniany werset.

Wszechobecność Boga

Jeremiasza 23:24 stanowi niezwykłe świadectwo wszechobecności Boga. Jest On Bogiem obecnym w całym wszechświecie i w każdym czasie. Nie ma miejsca, które wymykałoby się Bożemu spojrzeniu, a On sam wypełnia wszystko swoją obecnością. To wspaniała i pokrzepiająca prawda dla tych, którzy z trudem pojmują pełnię Bożej natury, oraz dla osób czujących się samotnymi i opuszczonymi.

W Nowym Testamencie *apostoł Paweł* mówi o wszechobecności Boga w bardzo podobny sposób podczas swojego przemówienia w Atenach *(Dzieje 17:27): „Żeby szukali Pana, czy go nie znajdą po omacku, chociaż nie jest daleko od nikogo z nas”*. W tych słowach Paweł potwierdza, że Bóg jest blisko nas i że możemy Go odnaleźć, jeśli będziemy Go szukać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ach, Panie BOŻE! Oto uczyniłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i wyciągniętym ramieniem i nie ma dla ciebie rzeczy zbyt trudnej.
>
> *— Jeremiasza 32:17*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: niebo, Wszechmocny, stworzenie, siła

Interpretacja:
Ten fragment biblijny stanowi wyznanie wiary w Boga, złożone przez jednego z najważniejszych proroków Pisma Świętego. Jeremiasz mówi o ogromnej i absolutnej mocy Boga, zdolnej do stworzenia i kierowania wszystkim, co istnieje we wszechświecie. Prorok uznaje, że dla Pana nie ma rzeczy zbyt wielkiej ani zbyt trudnej – posiada On bowiem pełną moc, by urzeczywistnić każdy zamiar.

Jeremiasza 32:17 zachęca nas do refleksji nad suwerennością Boga i jej wpływem na nasze codzienne życie. Jeśli wierzymy w Bożą wszechmoc, musimy również wierzyć, że Bóg potrafi nam pomóc i wybawić nas z każdej trudności, nawet gdy sytuacja wydaje się beznadziejna. To także przesłanie pełne nadziei dla osób zmagających się z trudnymi okolicznościami – przypomnienie, że dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych.

To potwierdzenie Bożej mocy przypomina nam również o Jego władzy nad całym stworzeniem. Skoro dla Boga nie ma rzeczy zbyt trudnych, dlaczego mielibyśmy się zamartwiać, lękać czy wątpić w codziennym życiu? On jest w stanie zaradzić nawet najbardziej skomplikowanym i trudnym sytuacjom, z jakimi się mierzymy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jest pora na wszystko i czas na każdą sprawę pod niebem.
>
> *— Kaznodziei 3:1*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei

Tematy: niebo, życie, planowanie

Interpretacja:

Ten werset zachęca nas do refleksji nad boskim zamysłem dotyczącym życia i wszechświata. Czasami może nam się wydawać, że sprawy nie układają się po naszej myśli lub że oczekiwane rezultaty nie nadchodzą wtedy, kiedy byśmy tego chcieli, jednak Bóg ma powód dla wszystkiego. Tekst wskazuje, że w życiu jest czas na pracę, odpoczynek, miłość, smutek, szczęście i wiele innych doświadczeń.

Przypomina nam o znaczeniu cierpliwości i wiary – o ufności, że nawet jeśli nie w pełni pojmujemy cel kryjący się za rytmem życia, wszystko pozostaje w rękach Boga. Każdy z nas ma wyznaczony czas na rozwój, naukę, dojrzewanie, odnajdywanie radości i pokonywanie przeszkód.

Musimy nauczyć się ufać, że wszystko na świecie ma swoje miejsce i czas, nawet jeśli nie jesteśmy w stanie tego pojąć. Co więcej, jesteśmy zachęcani, by przeżywać każdą chwilę w pełni i jak najlepiej wykorzystywać to, co życie nam oferuje na każdym jego etapie.

Ponadto wyrażenie *„pod niebem”* odnosi się do wszystkiego, co ziemskie i materialne – do wszystkiego, co znajduje się w naszym zasięgu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak wyszedł z łona swojej matki, tak też nagi wróci, jak przyszedł, i nie zabierze nic ze swojej pracy, co mógłby wziąć do ręki.
>
> *— Kaznodziei 5:15*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: niebo, chciwość, materializm

Interpretacja:
Księga Koheleta słynie z filozoficznych refleksji nad życiem. Werset 14. rozdziału piątego – traktujący o naszej śmiertelności – wpisuje się w ten nurt rozważań.

Nasza przemijająca egzystencja na ziemi

W tym wersecie autor przypomina nam, że nasza obecność na tym świecie jest ulotna i nietrwała. Wszyscy przyszliśmy na świat nadzy i bezbronni, i w ten sam sposób z niego odejdziemy. Dlatego musimy jak najlepiej wykorzystać czas dany nam na ziemi, nie uciekając od prawdy o naszej śmiertelności. Co więcej, autor przypomina, że żaden z naszych dóbr ani osiągnięć nie podąży za nami w zaświaty. Wszelkie bogactwo i mienie zgromadzone za życia pozostaną tutaj, na ziemi. Dlatego musimy zadać sobie pytanie: jaki jest sens naszego życia? Co pozostawimy po sobie na tym świecie, gdy z niego odejdziemy?

Wezwanie do refleksji nad tym, co naprawdę ważne

Przez całe życie często zamartwiamy się błahostkami i sprawami przemijającymi, tracąc z oczu to, co naprawdę istotne. Werset ten przypomina o wadze refleksji nad własnym życiem i podejmowanymi działaniami. Czy postępujemy słusznie? Czy dajemy z siebie wszystko? Wzywa nas do zastanowienia się nad tym, co ma prawdziwe znaczenie, oraz do doceniania ludzi wokół nas. Zamiast martwić się o posiadane dobra czy zgromadzoną władzę, powinniśmy skupić się na własnym szczęściu oraz szczęściu naszych bliskich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.
>
> *— Kolosan 3:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: niebo, rozum, świat

Interpretacja:

List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w Kolosach – mieście położonym we Frygii, w Azji Mniejszej. Chrześcijanie w tej wspólnocie zmagali się z naciskiem ze strony przywiązanych do litery prawa Żydów oraz filozofów, którzy podważali ich wiarę. Paweł napisał ten list, aby umocnić ich wiarę i pogłębić ich poznanie *Jezusa Chrystusa*, a także by zachęcić ich do prowadzenia życia zgodnego z tą wiarą w praktyce. W omawianym wersecie apostoł wzywa ich, by skupili się na tym, co wieczne, a nie na tym, co doczesne.

Wezwanie Pawła, by koncentrować się na sprawach *„w górze”*, a nie na tym, co ziemskie, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia chrześcijańskiego; pomaga nam ono kroczyć drogą wiary i unikać ulegania codziennym pokusom. Apostoł przypomina nam, że istnieją ważniejsze, wieczne rzeczywistości, które powinny zajmować centralne miejsce w naszym życiu. Pojęcie *„ziemi”* odnosi się do wszystkiego, co doczesne, materialne i przemijające – w tym do osobistych trosk, pieniędzy, sławy, luksusu czy powierzchownych relacji. Z kolei *„sprawy w górze”* to prawdy duchowe, wieczne i transcendentne, które nadają sens naszemu istnieniu i stanowią fundament naszego życia.

Jeśli nieustannie skupiamy się na sprawach ziemskich, ryzykujemy utratę z oczu tego, co naprawdę istotne, i mamy trudności z odróżnieniem spraw kluczowych od błahych, co

prowadzi nas ku pokusom, gniewowi i nietrafnym decyzjom. Jeśli jednak nasze myśli są zwrócone ku sprawom niebiańskim, zyskujemy jaśniejsze spojrzenie na to, co ważne, i potrafimy dokonywać mądrzejszych, przynoszących więcej radości wyborów.

A. T. Robertson pisze: „Życie chrześcijanina oznacza, że dąży on do tego, co niebiańskie, i o tym myśli. Jego stopy stąpają po ziemi, lecz głowa sięga gwiazd. Żyje na ziemi jako obywatel nieba” (Robertson, "Intellectuals", s. 149).

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy Pan przestał do nich mówić, został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.
>
> *— Marka 16:19*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: niebo, Wniebowstąpienie, Jezus

Interpretacja:
Markus 16:19 opisuje Wniebowstąpienie *Jezusa Chrystusa*, które nastąpiło po Jego rozmowie z uczniami. Wydarzenie to ma ogromne znaczenie w chrześcijaństwie, gdyż stanowi zwieńczenie zbawczego dzieła *Jezusa* na ziemi.

Dlaczego Wniebowstąpienie Jezusa jest ważne?

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa jest istotne z kilku powodów. Po pierwsze, stanowi ono świadectwo Jego mocy i boskości, jako że nikt poza Bogiem nie może wstąpić do nieba. Po drugie, Wniebowstąpienie Jezusa potwierdza zakończenie Jego ziemskiej posługi i powrót do *Ojca Niebieskiego*. Po trzecie, Wniebowstąpienie Jezusa otwiera drogę Jego wyznawcom, którzy również pewnego dnia będą mogli wstąpić do nieba.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną.
>
> *— Mateusza 6:19-20*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: niebo, chciwość, materializm

Interpretacja:
Fragment *Mateusza 6:19-20* poucza nas, by nie gromadzić ziemskich bogactw, ponieważ są one nietrwałe. Bliższa analiza tych słów ukazuje, że *Jezus* nie sprzeciwia się posiadaniu dóbr materialnych; zachęca raczej, by nie koncentrować na nich całej naszej energii i uwagi. Musimy dostrzec, że rzeczy ziemskie są ulotne i nie przetrwają wiecznie; jeśli zatem uczynimy je centrum naszego życia, narażamy się na rozczarowanie i stratę.

Ziemskie bogactwa

Gromadzenie ziemskich bogactw jest dla wielu osób kluczowe dla zapewnienia sobie wygodnego życia we współczesnym świecie. Jednak obsesyjne dążenie do posiadania dóbr materialnych może prowadzić do życia pełnego stresu i niepokoju, gdyż utrzymanie takiego stylu życia wymaga nieustannej pracy. Co więcej, zgromadzony majątek może zniknąć w jednej chwili – czy to wskutek klęski żywiołowej, czy kradzieży.

Skarby w niebie

W przeciwieństwie do ziemskich bogactw, omawiane wersety wzywają nas do gromadzenia skarbów w niebie. Czym są te skarby i jak możemy je zdobyć? Zamiast stawiać na pierwszym miejscu sprawy materialne, powinniśmy skupić się na miłości do Boga i bliźnich, praktykowaniu pokory i hojności oraz życiu zgodnym z zasadami biblijnymi. Postępując w ten sposób, inwestujemy w naszą wieczną przyszłość, zamiast gromadzić dobra, które ulegają zniszczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie.
>
> *— Objawienie 3:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: niebo, Ojciec, Jezus, przezwyciezanie, nagroda

Interpretacja:
Według nauczania biblijnego bycie zwycięzcą oznacza odniesienie triumfu w walce z grzechem, pokusami i próbami dnia codziennego. Oznacza to zdolność do pokonywania przeszkód oraz osiągania celów – zarówno duchowych, jak i doczesnych – w sposób prawy i zgodny z zasadami moralnymi, pod Bożym przewodnictwem. W świetle *Objawienie 3:21* ci, którzy skutecznie przezwyciężają przeciwności, dostąpują zaszczytu zasiadania na Bożym tronie.

Jak możemy stać się zwycięzcami?

Życie pełne jest pokus, trudności i prób. Każdego dnia stajemy w obliczu nowych sytuacji, które zagrażają naszej wierze i duchowej wędrówce. Dlatego też modlitwa, medytacja,

zgłębianie *Słowa Pańskiego* oraz refleksja stanowią klucz do pokonania tych pokus i prób.

Co więcej, niezbędne jest zaufanie Bogu i wiara w to, że nieustannie nas On prowadzi i chroni. Jeśli ufamy Bogu, pokonamy trudności i znajdziemy siłę, by iść naprzód. Warto również podkreślić, że bycie zwycięzcą nie oznacza bycia doskonałym; chodzi raczej o dążenie do tego, co słuszne, zachowanie pozytywnego nastawienia oraz wiarę w Bożą łaskę.

Zasiadanie u boku Boga

Objawienie 3:21 przyznaje szczególny przywilej tym, którzy wychodzą zwycięsko z prób. Bóg zasiada na swoim tronie i zaprasza osoby godne miana „zwycięzców", by zasiadły u Jego boku. Werset ten zawiera obietnicę skierowaną do konkretnej grupy ludzi: tych, którzy potrafią przezwyciężyć życiowe pokusy i próby. Jest to jednak coś więcej niż tylko obietnica „nagrody" za nasze czyny; to świadectwo *Bożej miłości do Jego dzieci*.

Uzupełnieniem tego wersetu jest obraz *Chrystusa*, który również zasiadł na tronie *Swojego Ojca*. Jako ludzie jesteśmy powołani, by czerpać inspirację z postawy *Jezusa* i naśladować Go, ucząc się od Niego pokory oraz oddania *naszemu Ojcu Niebieskiemu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto zwycięży, będzie ubrany w białe szaty i nie wymażę jego imienia z księgi życia, lecz wyznam jego imię przed moim Ojcem i przed jego aniołami.
>
> *— Objawienie 3:5*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: niebo, uznanie, Anioły, życie, przezwyciezanie, obietnice

Interpretacja:
Księga Objawienia uchodzi za jedną z najbardziej mistycznych i przerażających ksiąg Nowego Testamentu. Jeśli jednak zagłębimy się w jej treść, możemy odkryć przesłanie pełne nadziei i miłości dla wierzących. Jedno z takich przesłań znajduje się w *Objawienie 3:5*, gdzie *Jezus* obiecuje, że nie wymaże imion zwycięzców z Księgi Życia.

Białe szaty zwycięzcy

Początek wersetu *Objawienie 3:5* nawiązuje do białych szat, które „zwycięzca” otrzyma w życiu wiecznym. Szaty te symbolizują czystość i świętość, jakie chrześcijanin osiąga dzięki wytrwaniu w wierze oraz pokonywaniu prób i pokus podczas ziemskiego życia.

Choć szaty te odnoszą się do życia w niebie, sama idea dotyczy również naszej codzienności na ziemi. Musimy pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do życia w świętości i czystości. Łatwo ulec pokusie, lecz dzięki *Duchowi Świętemu* i oddaniu Bogu możemy odnieść zwycięstwo i otrzymać białe szaty zwycięzcy.

Księga Życia

O Księdze Życia wspomniano w Biblii wielokrotnie; w tym wersecie odnosi się ona do niebiańskiego rejestru zawierającego imiona zbawionych – tych, którzy uzyskają dostęp do wiecznego Królestwa Bożego w niebie. Wymazanie imienia z Księgi Życia oznacza utratę wiecznego zbawienia.

Pewność wiecznego zbawienia jest kluczowym zagadnieniem w życiu chrześcijanina. Obawa przed utratą zbawienia często rodzi w wierzącym wątpliwości i niepokój. Jednak obietnica zawarta w tym wersecie zapewnia nas, że jeśli wytrwamy i zwyciężymy w trakcie naszego ziemskiego życia, nasze imiona pozostaną w Księdze Życia, a my wejdziemy do nieba.

Wyznanie imienia przed Ojcem i Jego aniołami

W tym wersecie *Jezus* obiecuje, że przyzna się do nas przed *Swoim Ojcem Niebieskim* i Jego aniołami, jeśli pozostaniemy niezachwiani w wierze oraz zachowamy czystość i

świętość. Wyznanie imienia wierzącego przed *Ojcem* świadczy o szczególnej więzi łączącej go z Bogiem.

Prawda jest taka, że nasza relacja z Bogiem umacnia się, gdy zmagamy się z pokusami w codziennym życiu. I choć obietnica wyznania naszego imienia może wydawać się czymś drobnym, stanowi ona potężne przypomnienie, że Bóg zna nas osobiście i ceni naszą wierność w codzienności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poznaj więc dziś i weź to sobie do swego serca, że PAN jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi. Nie ma innego.
>
> *— Powtórzonego 4:39*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: niebo, Bog, bożki, świat

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa jest jedną z najważniejszych ksiąg Starego Testamentu. Zawiera ona zbiór praw oraz historię narodu izraelskiego, a także refleksje nad znaczeniem posłuszeństwa wobec Boga i uznawania Go za jedynego, prawdziwego Boga. Jeden z takich fragmentów znajduje się w czwartym rozdziale, w wersecie 39.

Dlaczego uznanie Boga za jedynego Boga jest tak ważne?

Uznanie, że Bóg jest jedynym, prawdziwym Bogiem, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia duchowego. Dostrzegając istnienie i moc Boga, uznajemy, że istnieje wyższa rzeczywistość wykraczająca poza nas samych. Może to sprzyjać kształtowaniu postawy pokory – świadomości, że nie jesteśmy władcami wszechświata. Co więcej,

uznanie Boga za jedynego Boga może przynosić ukojenie i pokój w trudnych chwilach, dając nam pewność, że nie jesteśmy sami i że nasze losy są prowadzone przez Istotę Najwyższą.

Uznanie Boga za jedynego Boga jest również istotne, ponieważ skłania nas do podejmowania mądrzejszych i bardziej odpowiedzialnych decyzji. Wiara w wielu bogów, których można by czcić, może prowadzić do pewnej beztroski i braku powagi. Gdy jednak uświadamiamy sobie, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg, zaczynamy traktować nasze czyny poważnie, wiedząc, że istnieje Istota Najwyższa, która będzie sądzić nasze decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. A ziemia była bezkształtna i pusta i ciemność była nad głębią, a Duch Boży unosił się nad wodami.
>
> *— Rodzaju 1:1-2*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: niebo, stworzenie, Duch Święty, Duch

Interpretacja:
Pierwszy rozdział Księgi Rodzaju jest jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż opisuje stworzenie wszechświata i Ziemi. Wersety te przedstawiają koncepcję, według której to sam Bóg stworzył wszechświat i wszystko, co się w nim znajduje, kładąc tym samym fundament pod wiarę w boskie stworzenie świata.

Znaczenie stworzenia w Biblii

Stworzenie jest boskim aktem dokonanym z woli Boga – Stwórcy wszystkiego, co istnieje na Ziemi i we wszechświecie. W Biblii – a konkretnie w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju – stworzenie Ziemi ukazane jest jako proces przemyślany i uporządkowany.

Drugi werset tego rozdziału opisuje stan nieładu i pustki panujący na Ziemi przed jej właściwym ukształtowaniem; odzwierciedla to przekonanie, że wszechświat i Ziemia pogrążone były w chaosie, zanim Bóg powołał świat do istnienia. Poprzez celowy, boski akt stworzenia Bóg wprowadza ład i strukturę, oddzielając od siebie elementy świata i ustanawiając harmonijną rzeczywistość.

Co oznacza unoszenie się Ducha Bożego nad wodami?

Werset *1:2 Księgi Rodzaju* wspomina również o Duchu Bożym unoszącym się nad wodami. Duch ten symbolizuje obecność Boga w działaniu, zmierzającym do urzeczywistnienia dzieła stworzenia na Ziemi. Obraz ten ukazuje, że stworzenie nie jest mechanicznym aktem, lecz dziełem, w którym Bóg jest obecny w każdym szczególe i w każdym tchnieniu życia.

Można to również postrzegać jako świadectwo Bożej miłości i mocy. Jego Duch kieruje procesem tworzenia, dbając o właściwy porządek świata i troszcząc się o każdą żywą istotę. Obraz ten wskazuje, że Bóg jest opiekunem wszystkich stworzeń, któremu leży na sercu ich szczęście i życie wieczne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*